

مقام ریاست جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای خاتمی

محترماً اعتراض نامه در مورد رأی بی پایه دادگاه انقلاب اسلامی بمقامات مختلفه نوشتم، کلاً بی جواب ماندند. ظاهراً در جمهوری اسلامی، بی غیرتی هم مزید بر علت شده، مسئولان امور جرئت جواب گویی ندارند، و دست بقلم نمیبرند ولو اینکه چون رئیس مجلس قانوناً مکلف به پاسخگویی مدعیان باشند (اصل ۹۰ قانون اساسی).

انتظار ندارم که بخاطر بنده با دادگاه انقلاب اسلامی در بیافتید، چون اگر جسارت لازم را میداشتید در صدها مورد دیگر موضع میگرفتید. اما نسبت به همان محدوده کوچکی که برای عملکرد خودتان تعیین کرده اید و با تأکید مکرر در باره حرمت قانون، آیا فکر نمیکنید که رأی دادگاه انقلاب و اطلاق "دیار کفر" به سرزمین خارج از ایران، و توقیف اموال آنهایی که بدانجا رفته تأثیری در سیاست خارجی شما بگذارد؟ آیا فکر نمیکنید که مطابق این حکم، "خارجہ" دارالحرب شده و شما باید در وزارت خارجہ را تخته کنید و یا به وزارت جنگ ملحقش کنید؟ اگر هم این مسائل را ناچیز می‌شمارید، حد اقل ببینید که ماهیت سندی که بروش آریامهری، فرمان نامیده شده است چیست و نسخه ای از آنرا بدست آورید. استدعای بنده این است که رونوشتی از این "فرمان مقام رهبری" را برایم بفرستند تا بینم بر چه مبنایی خارجہ به دیار کفر تبدیل شده، و تصرف مال مقیمان آنجا چرا جایز شده، و اخذ خمس چگونه اجباری شده است. منتظر جواب است و امیدوار است که بخلاف آقای رفسنجانی فقط به ارجاع نامه به دیگری و رد مسئولیت قناعت نفرمایند. با تقدیم احترام،

ابولعلاء سودآور

هوستون - ۱۵ خرداد ۱۳۷۹

رونشت - وزیر خارجہ